

Aventures lovecraftianes

La **historia.** Comillas o Montenegro, Cantabria, ara. Luisa Llorente, pèrita en finques de l'empresa Inmoverance, ha desaparegut, per tal de trobar-la, dos companys, Ana i Eduardo, es desplacen a la zona, però també cauen en poder d'una secta demoníaca que venera el llibre Necronomicon...

La pel·lícula. Ara fa un any s'estrenava *La berencia Valdemar*, film insòlit dins el quadriculat panorama de la indústria del cinema espanyol. Sense ni olorar subvencions, el cas és que José Luís Alemán, desconegut cineasta procedent de la publicitat i algun que altre curtmetratge, es llençava de cap dins la convulsa caverna del fantàstic. Ara ens arriba la segona part, *La sombra prohibida*. I com ahir, avui direm que Alemán, amén de ser un xalat del gènere al gust sèrie B

anys 50-60, és un romàntic penjat de la mítica Hammer britànica, en creuament contranatura amb la Cifesa franquista (però amb colors ben vius, lluny del blanc-i-negre de l'època!). En aquesta segona entrega, per moments, el film bascula entre el viatge al centre de la terra de l'Henry Levin (1959) i les aventures d'Indiana Jones en busca del temple maleït. És a dir, entre el cartró-pedra i els efectes digitals. Des d'aquesta perspectiva nostàlgico-cinèfila, *La sombra prohibida* té el seu al·licient. Un pèl destrepador, però, si tenim

en compte que un aberrant Oscar Jaenada va de Peter Cushing a lo Cantinflas, i un albi Eusebio Poncela juga a fer de Christopher Lee carpetovetònic. Pel que toca a les dames d'aquest terror gòtic cantàbric, Daniele Liotti i Sílvia Abascal són la carnassa del parany, mentre que la catalana Laia Marull, rescata el romanticisme de l'Edgar Allan Poe decimonònic. Amb tot, qui sobrevola pel damunt de l'onírica recreació, és el H.P. Lovecraft dels mites de Cthulhu. Amb

La sombra prohibida

Director: José Luís Alemán.

Intèrprets: Daniele Liotti,

Oscar Jaenada, Sílvia

Abascal, Rodolfo Sancho,

Paul Naschy. Espanya,

2010. 96', JC Alpicat.

exemplar sentit del reconeixement cinèfil, la pel·lícula està dedicada a Paul Naschy, en la seva última aparició dins el gènere que va estimar. Salut.

La imatge. El satànic megamonstre tentacular, emergint de l'abisme tenebrós i boig.

La frase. "*La imprudència sempre precedeix la calamitat*", sentència Santiago, el fill de la bruixa. La prudència és un art... un pèl avorrit. Tot sigui dit.

La recomanació. Ideal per a cinèfils amb terrors a les espalles.